

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

ABIELUKS VALMIS

Teine raamat

Debbie Macomber
Ready for Marriage
2006

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.
Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.
See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Keit Lipp
Korrektor Inna Viires

© 1994 by Debbie Macomber
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M04291515
ISBN 978-9949-25-728-7

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

Kallid sõbrad!

Üks üldlevinud küsimus kirjanikele on „Kust te saate oma lugude ideed?” Vastus sellele on sama eripalgeline kui lood ise. Mõned minu parimad ideed on olnud inspireeritud vanadest filmidest. Kes ei armuks näiteks sellisesse ekraanikangelasse nagu Humphrey Bogart? „Aafrika kuninganna” kõrval on minu lemmik Bogarti film „Sabrina”, kus peaosades mängivad ka võrratud Audrey Hepburn ja William Holden. (Filmist on valminud uusversioon Harrison Fordiga peaosas.)

Mulle meeldis mõte kahest vennast, kelle isiksused ja prioriteedid on nii erinevad. Üks vendadest on pühendunud oma karjäärile, lastes elul endast samal ajal mööda minna. Ta on niivõrd tasakaalutu, et ei tunneks armastust ka siis ära, kui see talle üksisilmi otsa jõllitaks. Romaanis „Romantikaks valmis” kohtusite te Damian Drydeniga, minu versiooniga Humphrey Bogarti tegelaskujust. Läheb vaja üht naist, üht väga erilist naist, kes armuks tema venda, avamaks ta silmi, et näha seda, mis elus tõeliselt tähtis on.

Ja siis on veel Evan, Damiani noorem vend, naistemees, kes raiskab oma elu veinile, naistele ja laulule – noh, mitte päris, aga sinnakanti. Tema jaoks on kõik nali või pidu, mis pidamist ootab. Vähemalt on see see, mida Evan tahab, et tema perekond usuks. Tegelikult kasutab ta oma muretu elustiili sügava valu varjamiseks, selle valu, millega ta keeldub silmitsi seismast... Kuni naine, keda ta on alati armastanud, taas tema ellu ilmub. Sel korral saab tähe-
rolli noorem vend – raamatus „Abieluks valmis”.

Mõelge vaid, kausitäis plaksumaisi ja viiekümne aasta vanu-
sest filmist inspireeritud kaks lugu. Pole just halb viis reede
õhtu veetmiseks, või mis? Seadke end peagi minu raamatute
ja plaksumaisiga mõnusalt sisse ja sisenege Drydeni-vennaste
maailma.

Mulle meeldib oma lugejate tagasiside. Minuga on võima-
lik ühendust saada aadressil www.debbiemacomber.com või
P.O.Box 1458, Port Orchard, WA 98366.

*Pühendatud Carole Grande'ile ja tema perekonnale nende
armastava toetuse eest läbi aastate.*

Üks

Ta võiks muidugi Evani jalge ees lömitada. Tundes meest nii hästi kui tema, arvas Mary Jo Summerhill, et tolele see ilmselt meeldiks. Ainuüksi fakt, et ta oli selle kohtumise kokku leppinud – ja julges seejärel ka kohale ilmuda – tõestas, kui meeleheitel ta on. Kuid tal polnud valikut, sest vanemate tulevik oli tema kätes ja ta ei teadnud ühtegi teist advokaati peale Evan Drydeni, kes neid selles segaduses aidata võiks.

Kui mees vaid *nõustuks* teda aitama...

Tavaliselt ei tekitaks endise kallimaga ühendust võtmine säärast ärevust, kuid Evan oli enamat kui lihtsalt keegi, kellega ta mõned korrad väljas oli käinud.

Nad olid olnud armunud, sügavalt armunud, ja olid kavatsenud abielluda. Teataval viisil, millest ta ei olnud veel täielikult aru saanud, armastas Mary Jo meest endiselt. Nende suhte lõpetamine oli ta peaaegu laastanud.

Samuti Evani.

Mary Jo ei olnud uhke selle üle, kuidas ta seda teinud oli. Posti teel ilusa pärliga kihlasõrmus tagasi saata oli olnud argpükslik tegu, kuid ta oli teadnud, et ei suuda seda

mehele näost näkku öelda. Ta oleks pidanud taipama, et Evan ei jäta asja lihtsalt sinnapaika. Temast oli olnud rumal arvata, et mees küsimusi esitamata sõrmuse tagasi võtab.

Evan oli tulnud ta juurde vihase ja haavatuna, nõudes selgitust. Sai kiiresti selgeks, et ta ei lepiks tõega ja kuna muud valikut ei olnud, mõtles Mary Jo välja pöörase loo kohtumisest ühe meesõpetajaga ja temasse armumisest.

Säärane lausvale oli ta süütunnet sajakordselt suurendanud. Kuid see oli ainuke viis Evanit teda uskuma panna. Ainuke viis, kuidas ta sai mehe elust välja rabeleda.

Tema vale oli toiminud suurepäraselt, täheldas Mary Jo valutorget tundes. Evan oli toibunud – täpselt nii, nagu tema ema oli öelnud, et läheb. Samuti ei olnud ta eluga edasi liikumisega aega raisanud.

Juba mõne kuu pärast käis mees taas kohtamas. Pildid Evanist, Jessica Kellerman tema kõrval, olid ilmunud regulaarselt ajalehtede seltskonnakülgedel. Suutmata vastu panna soovile saada teada enamat, oli Mary Jo Kellermanide perekonna kohta uurimistööd teinud. Tulemused ütlesid talle kõike, mida tal teada oli vaja. Jessicast saaks täiuslik Drydeni suguvõsa naine. Kellermanid olid rikkad ja tuntud, vastupidiselt Summerhillidele, keda isegi ei mainitud Bostoni seltskonnaregistris.

Hiljem samal aastal oli Mary Jo kuulnud ekstravagantsest Drydeni perekonna pulmast. Ta oli tol nädalal olnud linnast ära õpetajate seminaril, nägemata seetõttu ajalehe kajastust toimunust, ning oli sellest ajast peale seltskonnarubriike vältinud. Ta ei vajanud meenutusi pulmast, mis oli olnud aasta seltskonnasündmus.

See oli peaaegu kolm aastat tagasi. Evan ja Jessica on nüüdseks juba vana abielupaar. Arvatavasti on nad praeguseks juba pere loonud. Kahetsushoog läbis Mary Jod. Evan oleks suurepärane isa. Nad olid perekonnast rääkinud ja ta mäletas, kui innukas mees laste koha pealt olnud oli.

See ei olnud Mary Jo jaoks just parim aeg taas mehe ellu ilmuda, kuid tal ei olnud muud valikut. Tema vanemate tulevik sõltus Evanist.

„Härra Dryden võtab teid nüüd vastu,” ütles sekretär, katkestades Mary Jo mõtted.

Mary Jo oleks peaaegu sealsamas julguse kaotanud. Ta süda peksles raevukalt. Täielikus paanikas pigistas ta kotirihma, võideldes tungiva sooviga toolilt püsti hüpata ja kontorist välja tormata.

„Kui te järgneksite mulle.”

„Muidugi,” suutis Mary Jo vastata, ehkki sõnad tulid kuuldavale muliseva helina, nagu oleks keegi ta vee alla vajutanud.

Ta läks sekretäri kannul Evani kabineti poole mööda laia koridori, mille põrand oli kaetud plüüsvaibaga. Uksel oli mehe nimi, graveeritud kuldplaadile. Sekretär juhatas ta sisse ja lahkus.

Mary Jo tundis Evani assistendi otsekohe ära, ehkki nad ei olnud kunagi varem kohtunud. Proua Sterling oli täpselt selline, nagu mees teda kirjeldanud oli. Hilises keskeas. Lühike ja sale, energiline nagu Tasmaania kurat. Kohutavalt võimekas. Evan oli öelnud, et kui vaja, suudaks see naine raskusteta maailma ümber korraldada, ja et ta võtaks abivalmilt vastu iga projekti, mida mees temalt teha paluks. Ta oli äärmiselt lojalne.